

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov : **1/ M.V.**, bytom M. č.X., **2/ M.K.**, bytom V.S. č.X., **3/ J.B.**, bytom T.K. č.X., V.T., **4/ M.B.**, bytom Z. č. X., **5/ P.B.**, bytom Z. č.X., **6/ V.B.**, bytom P.,P. č.X., **7/ A.M.**, bytom Z. č.X., **8/ J.M.**, bytom Z. č.X., proti žalovaným : **1/ I.B.**, bytom P., P. č.X., **2/ A.B.**, bytom K. I. č.X., **3/ M.H.**, bytom P., Š. č.X., **4/ B.L.**, bytom P., F. č.X., **5/ S.B.**, bytom Z. č.X., **6/ A.H.**, na neznámom mieste, **7/ H.M.**, bytom K., L. č.X., **8/ Ing. E.M.**, bytom K., C. č.X., **9/ M.Š.**, bytom K., L. č.X., **10/ Š.M.**, bytom Č. č.X., **11/ M.M.**, bytom D., P. č.X., **12/ M.D.**, bytom D., D. č.X., **13/ A.K.**, bytom D., K. č.X., **14/ A.P.**, bytom Z. č.X., **15/ H.T.**, bytom P., Ď. č.X., **16/ O.T.**, bytom K., K. č.X., **17/ V.G.**, bytom Z., **18/ A.Š.**, bytom P., P. č.X., **19/ A.O.**, bytom Z. č.X., **20/ R.O.**, bytom Z. č.X., **21/ A.K.**, bytom Z. č. X., **22/ V.S.**, bytom Z. č. X., **23/ M.H.**, bytom P., K. č.X., **24/ M.R.**, bytom D. č.X., **25/ E.D.**, bytom L., Ú.S.S., **26/ J.B.**, bytom K., K. č.X., **27/ A.T.**, bytom Z. č. X., **28/ S.K.**, bytom K., P. č.X., **29/ T.P.**, bytom L. č.X., **30/ J.P.**, bytom Z., C. č. X., **31/ M.T.**, bytom Z., C. č. X., **32/ M.P.**, bytom Z., C. č.X., **33/ J.B.**, bytom Z., C. č. X., **34/ J.S.**, na neznámom mieste, **35/ S.J.**, bytom M.S. č.X., **36/ A.J.**, bytom Z. č. X., **37/ Ing. J.J.**, bytom P., P. č.X., **o zrušenie vecného bremena**, ktorá vec sa viedla na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 9 C 102/95, o dovolaní žalobkyne 7/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. septembra 2006 sp.zn. 1 Co 64/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalovaným nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) rozsudkom z 20. septembra 2006 sp.zn. 1 Co 64/06 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov (súd prvého stupňa) z 28. novembra 2005 č.k. 9 C 102/95, ktorým súd zamietol žalobu o zrušenie vecného bremena. Rozhodol tak majúč za to, že odvolaním žalobkyne 7/ napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny, pretože vychádza z riadne zisteného skutkového stavu a spočíva aj na správnom právnom posúdení veci.

Proti rozsudku odvolacieho súdu žalobkyňa 7/ podala dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a pre rovnaké vady i rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu možno napadnúť dovolaním len pokiaľ to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Žalobkyňou 7/ napadnutý rozsudok nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania. Napadnutému rozsudku odvolacieho súdu

naostatok nepredchádza ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dospel však k záveru, že konanie odvolacieho súdu a jeho rozhodnutie takouto vadou nie sú postihnuté. Dovolanie žalobkyne 7/ teda nie je prípustné ani podľa § 237 O.s.p.

Pokiaľ žalobkyňa 7/ v dovolaní namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne 7/ boli opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde.

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 O.s.p. dovolanie žalobkyne 7/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 20. septembra 2006 sp.zn. 1 Co 64/06 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni 7/, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však napriek tomu žalovaným nepriznal náhradu trov konania, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. februára 2008

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: